॥ पत्रं ६८ ॥

विटूषकः । भवति मा बिभेहि । अतिक्रान्तं खल्वत्रभवती कथयति ।

मालविका । आं हा हतः सुमतिर्ननु ।

द्वितीया । ततः खलु भर्तृदारिकाया इयं समवस्था संवृत्ता ।

॥ पत्रं ६९ ॥

मालविका । किं नु खलु भर्ता भणाति ।

धारिणी । भगवति त्वयाभिज्ञनवतीं मालविकामनाचक्षन्त्यासांप्रतं कृतं ।

धारिणी । किमिव तत्कारणं ।

॥ पत्रं ७० ॥

प्रथमा । भर्तृदारिके दिष्ट्या भर्तृदारको ऽर्धराज्ये प्रतिष्ठां गमिष्यति ।

मालविका । एतत्तावद्बहुमन्तव्यं यो जीवितसंशयाद्विमुक्तः ।

धारिणी । अहह ततोमुखमेव नो हृदयं । श्रोष्यामि तावद्गुरुजनकुशलानन्तरं वसुमित्रस्य वृत्तान्तं । अतिभारे खलु पुत्रकः सेनापतिर्नियुक्तः ।

॥ पत्रं ७१ ॥

धारिणी । अनेनाश्वसितं मे हृदयं ।

धारिणी । भवति परितुष्टास्मि यत्पितरमनुज्ञातको वत्सकः ।

॥ पत्रं ७२ ॥

धारिणी । जयसेने गच्छ मेलकप्रमुखीनामन्तःपुराणां पुत्रकस्य वृत्तान्तं निवेद्य ।

धारिणी । एहि तावत् ।

प्रतीहारी । इयमस्मि ।

धारिणी । यन्मयाशोकदोहदनियोगे मालविकायाः प्रतिज्ञातं तदस्या अभिज्ञानं च निवेद्य मम वचनेनेरावतीमनुनय । त्वया खल्वयं संवादो न भ्रष्टव्य इति ।

प्रतीहारी । यद्देव्याज्ञापयति । भट्टिणि पुत्रविजयनिमित्तेन परितोषेणान्तःपुराणां आभरणानां मञ्जूषिकास्मि संवृत्ता ।

धारिणी । अलं । किमाश्चर्यं । साधारणो नन्वभ्युदयः ।

प्रतीहारी । भट्टिणि इरावती विज्ञापयति । सदृशं खलु पृथिव्याः प्रभवन्त्यास्तव वचनं । संकल्पिते न युज्यते ऽन्यथा कर्तुमिति ।

धारिणी । भगवति त्वयानुमतमिच्छाम्यार्यसुमतिना प्रथमं कृतमार्यपुत्रस्य मालविकामुपपादयितुं ।

धारिणी । इदमार्यपुत्रः प्रियनिवेदनानुरूपं पारितोषिकं प्रतीच्छतु ।

धारिणी । किमवधीरयत्यार्यपुत्रः ।

विटूषकः । एष लोक . . . . . लज्जाकुलो भवतीति ।

॥ पत्रं ७३ ॥

विटूषकः । अय देव्याः . . कृतात्मनिर्विशेषां मालविकामत्रभवान्प्रतिग्रहीतुमिच्छति ।

धारिणी । एतस्याश्च राजदारिकाया अभिज्ञानेन दत्त एव देवीशब्दः । किं पुनरुक्तेन ।

धारिणी । मर्षयतु भगवती अद्भुतकथायाः प्रथमं नालक्षितं । जयसेने गच्छ तावत्कौशेयमानय ।